

Sygn. akt V Pa 39/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2021 r.

**Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w następującym składzie:**

Przewodniczący: Sędzia Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2021 r. w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko Centrum (...) w B.

o odprawę emerytalną

na skutek apelacji pozwanego Centrum (...) w B.

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie IV Wydziału Pracy

z dnia 6 maja 2021 r. sygn.: IV P 45/20

oddala apelację;

Sygn. akt V Pa 39/21

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 6 maja 2021 roku sygn. akt IV 45/20 Sąd Rejonowy w Bełchatowie zasądził od pozwanego Centrum (...) w B. na rzecz powoda A. S. kwotę 11.336,40 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 listopada 2017 roku do dnia zapłaty tytułem odprawy emerytalnej (pkt 1) oraz nakazał pobrać od pozwanego Centrum (...) w B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bełchatowie kwotę 567,00 zł tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych (pkt 2).

Podstawę wyroku stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Rejonowego:

A. S. był pracownikiem pozwanego Centrum (...) w B. od dnia 1 września 1997 roku do 31 sierpnia 2017 roku. Powód pracował na stanowisku nauczyciela (...). Stosunek pracy z pozwanym Centrum został rozwiązany na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela z przyczyn ekonomicznych spowodowanych zmniejszeniem liczby oddziałów. Na podstawie art. 20 ust. 2 Karty Nauczyciela powodowi została wypłacona odprawa w wysokości 6-miesięcznego wynagrodzenia.

Po rozwiązaniu stosunku pracy A. S. nie wykonywał pracy zarobkowej, nie korzystał ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

W chwili rozwiązania stosunku pracy nie osiągnął wieku uprawniającego go do emerytury. Taki wiek osiągnął od (...) roku w związku z wejściem w życie przepisów dotyczących obniżenia wieku emerytalnego. Powód informował pracodawcę, że po rozwiązaniu stosunku pracy przejdzie na emeryturę. Wniosek o emeryturę powód złożył w dniu 26 września 2017 roku. Decyzją z dnia 2 października 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał mu emeryturę od dnia (...) roku, tj. od daty określonej w przepisach.

Pismem z dnia 28 listopada 2017 roku skierowanym do pozwanego pracodawcy, powód zwrócił się o wypłatę odprawy emerytalnej. Pracodawca odmówił wypłaty odprawy.

Wysokość ewentualnej odprawy dla powoda, obliczona przez pozwanego stanowi kwotę 11336,40 zł.

Sąd Rejonowy uznał roszczenie za zasadne na podstawie art. 87. ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela (Dz.U.2019.2215 t.j. ze zm.), zgodnie z którym nauczycielowi spełniającemu warunki uprawniające do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy lub nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na emeryturę, rentę z tytułu niezdolności do pracy lub nauczycielskie świadczenie kompensacyjne, jeżeli nie uzyskał z tego tytułu odprawy przewidzianej w art. 28, przyznaje się odprawę w wysokości dwumiesięcznego ostatnio pobieranego wynagrodzenia w szkole będącej podstawowym miejscem jego pracy. Ustęp 2 powołanego przepisu stanowi, że nauczycielowi spełniającemu warunki uprawniające do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy lub nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na emeryturę, rentę z tytułu niezdolności do pracy lub nauczycielskie świadczenie kompensacyjne, który przepracował w szkole co najmniej 20 lat, przyznaje się odprawę w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia ostatnio pobieranego w szkole będącej podstawowym miejscem jego pracy. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy (ust. 3), a w razie zbiegu prawa do odprawy wymienionej w ust. 1 i 2, przysługuje jedna odprawa – korzystniejsza (ust. 4).

Odprawa jest świadczeniem obligatoryjnym (roszczeniowym), a zatem pracodawca nie ma prawa odmówić jej wypłaty pracownikowi, jeżeli spełnione są wszystkie przesłanki jej nabycia.

Przesłankami nabycia prawa do odprawy są: rozwiązanie stosunku pracy, przyznanie przez organ rentowy emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy i związek pomiędzy rozwiązaniem stosunku pracy a „przejściem” na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd Rejonowy podniósł, że w przedmiotowej sprawie stosunek pracy z pozwanym Centrum został rozwiązany na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela z przyczyn ekonomicznych spowodowanych zmniejszeniem liczby oddziałów. Na podstawie art. 20 ust. 2 Karty Nauczyciela powodowi została wypłacona odprawa w wysokości 6-miesięcznego wynagrodzenia.

Sąd Rejonowy zauważył, że Karta Nauczyciela nie zawiera uregulowań, które ograniczałyby prawo nauczyciela mianowanego do odprawy emerytalnej lub rentowej w sytuacji, gdy nauczyciel zwolniony w trybie art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela wystąpi z wnioskiem o przejście na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy i zostanie stwierdzone przez organ rentowy, że spełnia warunki uprawniające do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy. Oznacza to, że w takiej sytuacji nauczycielowi mianowanemu przysługuje zarówno odprawa przewidziana w art. 20 ust. 2, jak i odprawa emerytalna lub rentowa określona w art. 87 Karty Nauczyciela. Takie stanowisko zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 października 2008 roku (I PK 54/08; LEX nr 509038). Jednocześnie Sąd Najwyższy wskazał, że związek ustania stosunku pracy z przejściem na emeryturę lub rentę - o jakim stanowi art. 87 ust. 1 Karty Nauczyciela (podobnie jak art. 92¹ k.p.) - nie musi być przyczynowo-skutkowy, może być tylko funkcjonalny albo czasowy. Prawo do pieniężnej odprawy emerytalnej lub rentowej należy do płacowych uprawnień pracowniczych, których można pozbawić pracownika wyłącznie w razie wystąpienia normatywnie określonej przeszkody (przesłanki negatywnej) jego nabycia; może nią być na przykład zakaz ponownego nabycia tego prawa przez pracownika, który wcześniej otrzymał odprawę z tego samego tytułu (art. 92 1 k.p.), a w przypadku nauczyciela mianowanego -

otrzymanie przez niego odprawy przewidzianej w art. 28 Karty Nauczyciela (art. 87 ust. 1 tej ustawy). Także nabycie przez nauczyciela mianowanego prawa do odprawy emerytalnej nie wyłącza uzyskania przez niego odprawy z tytułu rozwiązania stosunku pracy z przyczyn organizacyjnych leżących po stronie szkoły (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2001 roku, I PKN 565/00, OSNP 2003, poz. 251).

Sąd Rejonowy podniósł, że z ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że związek między ustaniem stosunku pracy a przejściem na rentę inwalidzką lub emeryturę jest ujmowany szeroko. Nabycie prawa do jednego z tych świadczeń nie musi wobec tego stanowić przyczyny rozwiązania stosunku pracy. Związek między rozwiązaniem stosunku pracy a nabyciem prawa do emerytury lub renty może mieć charakter przyczynowy (rozwiązanie stosunku pracy następuje dlatego, że pracownikowi przysługuje prawo do świadczenia), czasowy (rozwiązanie stosunku pracy zbiega się w czasie z nabyciem prawa do świadczenia niezależnie od przyczyny rozwiązania stosunku pracy), bądź czasowo-przyczynowy (przyczyną rozwiązania stosunku pracy jest nabycie prawa do emerytury lub renty i rozwiązanie następuje w chwili przyznania świadczenia). Między rozwiązaniem stosunku pracy a nabyciem prawa do świadczenia może zachodzić także związek funkcjonalny, gdy rozwiązanie stosunku pracy następuje przed spełnieniem warunków uprawniających do emerytury lub renty inwalidzkiej, ale nabycie prawa do jednego z tych świadczeń i przyznanie świadczenia po ustaniu zatrudnienia jest konsekwencją sytuacji bezpośrednio poprzedzającej rozwiązanie stosunku pracy. Związek czasowy lub funkcjonalny między rozwiązaniem stosunku pracy a przejściem na emeryturę zostaje zachowany w pewnych wypadkach także wtedy, gdy spełnienie wszystkich przesłanek nabycia prawa do emerytury nie nastąpiło przed rozwiązaniem stosunku pracy, lecz w niedalekiej przyszłości po tej dacie, a z okoliczności sprawy wynika, że rozwiązanie stosunku pracy doprowadziło do skorzystania przez pracownika z przysługujących mu uprawnień z ubezpieczenia społecznego. (m. in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 kwietnia 2015 r., II PK 136/14 LEX nr 1666017). Powyższe stanowisko Sąd Najwyższy potwierdził w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów z dnia 28 czerwca 2017 roku w sprawie III PZP 1/17 (OSNP 2018/1/1).

W przedmiotowej sprawie stosunek pracy pomiędzy stronami został rozwiązany w dniu 31 sierpnia 2017 roku na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela z przyczyn ekonomicznych spowodowanych zmniejszeniem liczby oddziałów. Powód nabył prawo do emerytury od (...) roku, od daty osiągnięcia wieku emerytalnego.

W ocenie Sądu Rejonowego w takiej sytuacji istnieje związek czasowo - funkcjonalny pomiędzy ustaniem stosunku pracy a nabyciem prawa do emerytury przez powoda. Ten normatywny związek jest rozumiany w ten sposób, że gdyby nie ustanie stosunku pracy, to pracownik spełniający warunki uprawniające do renty lub emerytury nie wystąpiłby o przyznanie jednego z tych świadczeń. Dlatego pojęcie przejścia na rentę lub emeryturę interpretowane jest w kategoriach obiektywnych, co oznacza, że nie jest ważny zamiar pracownika skorzystania z tych świadczeń, lecz rzeczywisty, obiektywny skutek w postaci skorzystania z przyznanego świadczenia rentowego lub emerytalnego w związku z ustaniem stosunku pracy (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 4 czerwca 1991 r., I PZP 17/91, OSNCP 1992 nr 3, poz. 37).

Przejście na emeryturę nie musi być zatem jedyną, wyłączną i bezpośrednią przyczyną rozwiązania stosunku pracy. Odprawa przysługuje z uwagi na fakt przejścia na emeryturę, niezależnie od przyczyn, które legły u podstaw rozwiązania stosunku pracy (zob. także wyrok z dnia 2 marca 2010 r., II PK 239/09, LEX nr 585781). Związek funkcjonalny zachodzi, gdy rozwiązanie stosunku pracy następuje wprawdzie przed ustaleniem prawa do świadczenia emerytalnego, ale jego przyznanie jest konsekwencją sytuacji bezpośrednio poprzedzającej ustanie zatrudnienia (wyrok z dnia 6 maja 2003 r., I PK 257/02, OSNP 2004 nr 15, poz. 267 oraz z dnia 25 maja 2016 r., II PK 130/15, Monitor Prawa Pracy 2016 nr 8, s. 420).

Podzielając poglądy Sądu Najwyższego, że nie ma uzależnienia prawa do odprawy od sposobu rozwiązania stosunku pracy (m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 9 stycznia 2001 roku, I PKN 172/00; OSNAPiUS 2002, poz. 380; z dnia 16 listopada 2001 roku, I PKN 670/00, (OSNP 2003, poz. 465) Sąd Rejonowy ocenił roszczenie powoda o odprawę emerytalną za uzasadnione, gdyż powód nabył prawo do emerytury po upływie miesiąca od rozwiązania stosunku pracy, a nadto biorąc także pod uwagę okoliczność, iż Karta Nauczyciela nie wyłącza prawa do odprawy emerytalnej

przy uzyskaniu odprawy w związku z rozwiązaniem stosunku pracy z przyczyn organizacyjnych leżących po stronie szkoły.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania Sąd Rejonowy na podstawie art. 87 ust. 2 Karty Nauczyciela uwzględnił powództwo w całości.

O odsetkach Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (tekst jedn. Dz.U.2019.785 ze zm.) w zw. z art. 98 kpc Sąd Rejonowy nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 567,00 złotych tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych, na którą składa się opłata od pozwu, której powód nie miał obowiązku uiścić

Apelację od wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go w całości. Wyrokowi zarzucił naruszenie art. 87. ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela (Dz.U.2019.2215 t.j.) poprzez błędną jego interpretację polegającą na przyjęciu, że istnieje związek czasowo-funkcjonalny pomiędzy ustaniem stosunku pracy a nabyciem prawa do emerytury przez powoda. Pozwany wniósł o zmianę wyroku i oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne są pełne, prawidłowe i wystarczające do merytorycznego rozpoznania apelacji, dlatego Sąd Okręgowy ustalenia te podziela i przyjmuje za własne.

Rozstrzygnięcie Sądu I instancji jest trafne i znajduje uzasadnienie w całokształcie okoliczności faktycznych sprawy oraz w treści obowiązujących przepisów prawnych,

Sąd Rejonowy wbrew zarzutom apelacji dokonał prawidłowej wykładni art. 87 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela.

Bezspornym w sprawie jest, że stosunek pracy powoda – nauczyciela dyplomowanego, który był zatrudniony u pozwanego w charakterze nauczyciela (...) i przepracował tam 20 lat, został rozwiązany na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela z przyczyn ekonomicznych spowodowanych zmniejszeniem liczby oddziałów z dniem 31 sierpnia 2017 roku. W tej dacie powód nie spełniał, z uwagi na wiek, przesłanek do nabycia uprawnień emerytalnych. Zdaniem strony pozwanej nie spełnienie przez powoda przesłanek do nabycia emerytury w dacie rozwiązania stosunku pracy oraz wypłacenie mu odprawy na podstawie art. 20ust.2 ustawy Karta Nauczyciela, wyklucza możliwość przyznania mu odprawy emerytalnej z art. 87 ust 1 ustawy Karta Nauczyciela. Strona pozwana podniosła, że uprawnienia emerytalne powód nabył dopiero po rozwiązaniu stosunku pracy w październiku 2017 roku i wiązało się to ze zmianą przepisów emerytalnych.

Stanowisko apelującego nie zasługuje na uwzględnienie. W myśl art. 87 ustęp 2 ustawy Karta Nauczyciela nauczycielowi spełniającemu warunki uprawniające do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy lub nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na emeryturę, rentę z tytułu niezdolności do pracy lub nauczycielskie świadczenie kompensacyjne, który przepracował w szkole co najmniej 20 lat, przyznaje się odprawę w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia ostatnio pobieranego w szkole będącej podstawowym miejscem jego pracy.

Na wstępie należy podnieść, że utrata zatrudnienia z powodu zmian organizacyjnych uniemożliwiających dalsze zatrudnienie na dotychczasowym stanowisku w razie zbiegu z nabyciem uprawnień emerytalnych lub rentowych nie pozbawia nauczyciela mianowanego prawa do odprawy emerytalnej lub rentowej z art. 87 Karty Nauczyciela, ponieważ przepis ten nie przewiduje możliwości zaliczenia odprawy z tytułu rozwiązania stosunku pracy z

nauczycielem mianowanym z powodu likwidacji szkoły na poczet odprawy emerytalnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 4 lipca 2001 r., I PKN 565/00, OSNP 2003 nr 10, poz. 251).

Odprawa pieniężna w razie rozwiązania stosunku pracy z powodu przejścia na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy (art. 87 Karty Nauczyciela) przysługuje każdemu nauczycielowi i jest przewidziana w rozdziale 11 Karty Nauczyciela (uprawnienia emerytalne). Należy przypomnieć, że przepis ten w pierwotnym brzmieniu przewidywał prawo do odprawy wyłącznie w razie "przejścia" na emeryturę. Obecna redakcja tego przepisu umożliwia nabycie prawa do odprawy już w razie spełnienia warunków uprawniających do emerytury. Przy czym prawo do odprawy z art. 87 ustawy jest wyłączone jedynie wówczas, gdy nauczyciel uzyskał odprawę przewidzianą w art. 28 Karty Nauczyciela, która przysługuje nauczycielowi, z którym rozwiązano stosunek pracy z przyczyny określonej w art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy tj. w razie orzeczenia przez lekarza przeprowadzającego badanie okresowe lub kontrolne o niezdolności nauczyciela do wykonywania dotychczasowej pracy.

Powód, co w sprawie bezsporne, nie otrzymał odprawy z art. 28 ustawy Karta Nauczyciela. Rozwiązanie stosunku pracy z powodem nie nastąpiło bowiem z powodu niezdolności do wykonywania dotychczasowej pracy, ale z powodu zmian organizacyjnych powodujących zmniejszenie liczny oddziałów oraz zmian w ramowych planach nauczania uniemożliwiających dalsze zatrudnienie w pełnym wymiarze zajęć, a zatem na podstawie art. 20 ust 1 ustawy Karty Nauczyciela. Podstawą wypłaty odprawy powodowi był zatem przepis art. 20 ustęp 2 ustawy Karty Nauczyciela.

Przepis art. 87 ustawy Karty Nauczyciela nie wyklucza prawa do odprawy emerytalnej dla nauczyciela zatrudnionego na podstawie mianowania, z którym rozwiązano stosunek pracy na podstawie art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela i który następnie przeszedł na emeryturę. Oznacza to, że nauczycielowi zatrudnionemu na podstawie mianowania, z którym rozwiązano stosunek pracy na podstawie art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela, przechodzącemu na emeryturę przysługują dwie odprawy: jedna na podstawie art. 20 ust. 2 Karty Nauczyciela i druga na podstawie art. 87 ust. 1 lub ust. 2 ustawy Karta Nauczyciela.

Warunkiem wypłaty odprawy emerytalnej z art. 87 ustawy Karta Nauczyciela jest ustalenie, że stosunek pracy ustał w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy w rozumieniu art. 87 ust. 1 Karty Nauczyciela.

Sąd Rejonowy prawidłowo powołał się na utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego z którego wynika, że w celu skutecznego nabycia przez pracownika prawa do odprawy emerytalnej lub rentowej nie jest konieczne rozwiązanie z nim stosunku pracy z powodu przejścia na emeryturę lub rentę (z powodu uzyskania uprawnień do pobierania świadczeń emerytalnych lub rentowych), ani nie jest konieczne, aby przejście na emeryturę lub rentę nastąpiło równocześnie z rozwiązaniem z tego powodu stosunku pracy.

Sąd Najwyższy przyjmuje bowiem koncepcję, zgodnie z którą pojęcie „związku” ustania stosunku pracy z przejściem na emeryturę lub rentę należy interpretować szeroko, a zatem w taki sposób, że związkiem tym może być związek czasowy, związek przyczynowy, jak również związek funkcjonalny, przy czym możliwe są również kombinacje różnych związków w zależności od sytuacji (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1993 r., I PRN 111/93, OSNC 1994 nr 12, poz. 243).

Związek ustania stosunku pracy z przejściem na emeryturę lub rentę - o jakim stanowi art. 87 ust. 1 Karty Nauczyciela - nie musi być zatem przyczynowo-skutkowy, wystarczy, że jest funkcjonalny albo czasowy.

Nauczyciel spełniający warunki uprawniające do emerytury z art. 87 ustawy Karta Nauczyciela, to zatem nie tylko nauczyciel, który spełnia te warunki w dacie rozwiązania stosunku pracy, jak chce apelujący, ale również taki, który spełnił je dopiero po rozwiązaniu stosunku pracy, tak jak to miało miejsce w przypadku powoda. Nie ma przy tym znaczenia, że spełnienie przez powoda warunków uprawniających do emerytury, miało związek z obniżeniem powszechnego wieku emerytalnego od (...) roku. Zmiana przepisu art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nastąpiła ustawą o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw z dnia 16 listopada 2016 r. (Dz.U. z 2017 r. poz. 38). Ustawa ta została opublikowana 5 stycznia 2017

roku. Wypowiedzenie powodowi stosunku pracy nastąpiło pismem z 30 maja 2017 roku. W tej dacie powód wiedział zatem, że w dniu (...) roku spełni wszystkie przesłanki do nabycia uprawnień emerytalnych. Powyższe legło u podstaw nie kontestowania przez powoda złożonego mu wypowiedzenia stosunku pracy. Dyrektor pozwanego zeznał, że powód przed wręczeniem mu pisma wypowiadającego stosunek pracy mówił, że zamierza (...) roku przejść na emeryturę. Jednocześnie rozwiązanie stosunku pracy z powodem nie mogło nastąpić z dniem nabycia uprawnień emerytalnych, gdyż w myśl art. 20 ustęp 3 ustawy Karta Nauczyciela rozwiązanie stosunku pracy z przyczyn określonych w art. 20 ust. 1 następuje z końcem roku szkolnego po uprzednim trzymiesięcznym wypowiedzeniu, czyli z dniem 31 sierpnia.

W związku z powyższym należy uznać, że nabycie przez powoda uprawnień emerytalnych po miesiącu od rozwiązania stosunku pracy na podstawie art. 20 ust 1 ustawy Karta Nauczyciela, w sytuacji nie podjęcia przez niego po ustaniu stosunku pracy innego zatrudnienia, pozostaje w związku funkcjonalnym z ustaniem stosunku pracy z pozwanym. Rozwiązanie stosunku pracy doprowadziło bowiem do skorzystania przez powoda z przysługujących mu uprawnień z ubezpieczenia społecznego. Gdyby nie ustanie stosunku pracy, to powód spełniający warunki uprawniające do emerytury, nie wystąpiłby o przyznanie tego świadczenia.

Sąd Okręgowy podziela ugruntowane stanowisko Sądu Najwyższego, że pojęcie przejścia na emeryturę należy interpretować w kategoriach obiektywnych, co oznacza, że nie jest ważny zamiar pracownika skorzystania z tych świadczeń lecz rzeczywisty, obiektywny skutek w postaci skorzystania z przyznanego świadczenia rentowego lub emerytalnego w związku z ustaniem stosunku pracy (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 4 czerwca 1991 r., I PZP 17/91, OSNCP 1992 z. 3, poz. 37, w wyroku z dnia 28 lipca 1999 r., I PKN 174/99 (OSNAPiUS 2000 nr 21, poz. 86).

Reasumując w przedmiotowej sprawie powód skorzystał z uprawnień emerytalnych w związku z ustaniem stosunku pracy, jak prawidłowo przyjął Sąd Rejonowy, dlatego przysługuje mu prawo do odprawy z art. 87 ust 2 ustawy Karta Nauczyciela.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.